

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 184 (XXVIII) — Nr. 457

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marti, 21 iunie 2016

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
414. — Hotărâre privind scoaterea unor imobile din inventarul centralizat al bunurilor care alcătuiesc domeniul public al statului ca urmare a restituirii acestora persoanelor îndreptățite și modificarea anexei nr. 8 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului	2–3
417. — Hotărâre privind modificarea anexei nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului	3–4
420. — Hotărâre privind schimbarea titularului dreptului de administrare a unei părți dintr-un imobil aflat în domeniul public al statului și în administrarea Ministerului Apărării Naționale și actualizarea anexelor nr. 4 și 40 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului	4–6
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
2.414. — Ordin al ministrului culturii privind clasarea în Lista monumentelor istorice, categoria monument, grupa valorică A, a subcomponentelor Hambarul arhimandritului Ioan și Turnul incintei fortificate în cadrul ansamblului Mănăstirii Hurezi, cod LMI VL-II-a-A-09894, Str. Mănăstirii nr. 164—164 A, 164 B, sat aparținător Romanii de Jos, orașul Horezu, județul Vâlcea, în LMI, categoria II, monument de arhitectură, grupa valorică A	7–8
2.486. — Ordin al ministrului culturii pentru aprobarea cerințelor minime pe care trebuie să le îndeplinească persoanele juridice de drept privat, în vederea sprijinirii colectării fondurilor, în numele, pe seama Ministerului Culturii și în scopul achiziționării operei de artă „Cumințenia Pământului”	9
ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE	
Decizia nr. 13 din 18 mai 2016 (Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală)	10–16

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRĂRE

privind scoaterea unor imobile din inventarul centralizat al bunurilor care alcătuiesc domeniul public al statului ca urmare a restituirii acestora persoanelor îndreptățite și modificarea anexei nr. 8 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 20 alin. (1) din Legea nr. 213/1998 privind bunurile proprietate publică, cu modificările și completările ulterioare, și al art. art. 869 din Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă scoaterea din inventarul centralizat al bunurilor din domeniul public al statului a unor imobile înregistrate la pozițiile cu nr. MFP: 37060, 39535, 102016 — parțial, 96734, cuprinse în anexa nr. 8 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, cu modificările și completările ulterioare, ca urmare a restituirii acestora către persoanele îndreptățite, în condițiile legii, având datele de

identificare prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Ministerul Educației Naționale și Cercetării Științifice își va actualiza în mod corespunzător datele din evidența cantitativ-valorică și, împreună cu Ministerul Finanțelor Publice, va opera modificarea și completarea corespunzătoare în anexa nr. 8 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, cu modificările și completările ulterioare.

PRIM-MINISTRU
DACIAN JULIEN CIOLOȘ

Contrasemnează:

Ministrul educației naționale și cercetării științifice,
Adrian Curaj
Ministrul finanțelor publice,
Anca Dana Dragu

București, 8 iunie 2016.
Nr. 414.

ANEXĂ

DATELE DE IDENTIFICARE

ale unor imobile care se scot din inventarul centralizat al bunurilor din domeniul public al statului ca urmare a retrocedării acestora către persoanele îndreptățite

Ministerul Educației Naționale și Cercetării Științifice — CUI 13729380

Nr. MFP	Cod de clasificare	Denumirea bunului	Persoana juridică de la care se scoate imobilul	Descrierea tehnică	Adresa	Baza legală	Valoarea de inventar (lei)
37060	8.26.05	Clubul Elevilor și Copiilor Câmpulung Moldovenesc	Inspectoratul Școlar Suceava (CUI 4244865) — Centrul de Execuție Bugetară + Clubul Copiilor și Elevilor (CUI 14061474)	P + 2E, zidărie cărămidă, învelitoare tablă	Județul Suceava, municipiul Câmpulung Moldovenesc, str. 22 Decembrie nr. 3	Decizia civilă nr. 607/11.03.2004	930.945
39535	8.26.03	Inspectoratul Școlar Iași, clădire	Inspectoratul Școlar al Județului Iași (CUI 4701614)	P, zidărie, planșee din lemn, Steren = 1.330 mp, Sc = 305 mp	Județul Iași, municipiul Iași, str. Crișan nr. 14	Sentința civilă nr. 1.440/2012 a Tribunalului București — Secția a V-a civilă	15

Nr. MFP	Cod de clasificare	Denumirea bunului	Persoana juridică de la care se scoate imobilul	Descrierea tehnică	Adresa	Baza legală	Valoarea de inventar (lei)
102016 — parțial	8.26.05	Clubul Copiilor Roman	Inspectoratul Școlar Județean Neamț (CUI 2613567), Palatul Copiilor Piatra-Neamț (CUI 2613230)	Teren = 2.808,5 mp	Județul Neamț, municipiul Roman, str. Cuza Vodă nr. 12	Decizia nr. 43/2004 a Comisiei speciale de retrocedare, Sentința civilă nr. 3.645/2007 a Judecătoriei Roman, Sentința civilă nr. 47/2005 a Curții de Apel Bacău, Decizia nr. 2.035/2006 a Înaltei Curți de Casație și Justiție	1
96734	8.26.06	Clubul Sportiv Școlar „Șoimii” Sibiu sediu	Inspectoratul Școlar Județean Sibiu (CUI 4240707), Clubul Sportiv Școlar „Șoimii” (CUI 4406177)	Clădire P+1E, sala de judo + culturism + dependințe — Sc = 450 mp	județul Sibiu, municipiul Sibiu, str. Gh. Magheru nr. 18	Decizia nr. 1.908/2008 a Comisiei speciale de retrocedare, Sentința civilă nr. 2758/2013 a Judecătoriei Sibiu	188.970

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind modificarea anexei nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, având în vedere prevederile art. 21 și 22 din Ordonanța Guvernului nr. 81/2003 privind reevaluarea și amortizarea activelor fixe aflate în patrimoniul instituțiilor publice, aprobată prin Legea nr. 493/2003, cu modificările și completările ulterioare, al art. 20 alin. (1) din Legea nr. 213/1998 privind bunurile proprietate publică, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 867 alin. (1) din Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă actualizarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, referitor la imobilul aflat în administrarea Ministerului Afacerilor Interne — U.M. 0395 Satu Mare, înregistrat la poziția cu nr. MFP 35.123, ca urmare a modificării valorii de inventar și schimbării unității de administrare pentru o parte din acesta, potrivit datelor prevăzute în anexele nr. 1 și 2, care fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Ministerul Afacerilor Interne își va actualiza în mod corespunzător datele din evidența cantitativ-valorică și, împreună cu Ministerul Finanțelor Publice, va opera modificarea corespunzătoare a anexei nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, cu modificările și completările ulterioare.

PRIM-MINISTRU
DACIAN JULIEN CIOLOȘ

Contrasemnează:
Ministrul afacerilor interne,
Petre Tobă
Ministrul finanțelor publice,
Anca Dana Dragu

DATELE DE IDENTIFICARE
a imobilului aflat în domeniul public al statului și administrarea Ministerului Afacerilor Interne —
U.M. 0395 Satu Mare, a cărui valoare de inventar se actualizează

Nr. MFP	Cod de clasificare	Denumirea imobilului	Persoana juridică ce administrează imobilul	Adresa imobilului	Valoarea de inventar actualizată (lei)
35.123	8.19.01	45-43	Ministerul Afacerilor Interne — U.M. 0395 Satu Mare Cod unic de identificare (CUI) 4481144	Județul Satu Mare	12.659.632,88

DATELE DE IDENTIFICARE
a imobilului aflat în domeniul public al statului și administrarea Ministerului Afacerilor Interne —
U.M. 0395 Satu Mare, a cărui unitate de administrare se schimbă

Nr. MFP	Cod de clasificare	Denumirea imobilului	Unitatea de administrare de la care se transmite imobilul	Unitatea de administrare la care se transmite imobilul	Adresa imobilului	Caracteristici tehnice ale părții care se transferă	Caracteristici tehnice ale părții care rămâne la vechiul administrator	Nr. MFP pentru partea de imobil care își schimbă unitatea de administrare
35.123 (parțial)	8.19.01	45-43	Ministerul Afacerilor Interne — U.M. 0395 Satu Mare Cod unic de identificare (CUI) 4481144	Ministerul Afacerilor Interne — Spitalul Clinic de Urgență „Avram Iancu” Oradea Cod unic de identificare (CUI) 4784130	Județul Satu Mare	Teren în suprafață de 89.398 mp (cotă-parte de 99,3742%) + 34 construcții (C2—C34, C38), amenajări Valoare teren = 77.467,35 lei Valoare construcții și amenajări = 12.160.750,32 lei Valoare totală = 12.238.217,67 lei Denumire imobil: 50-15 CF nr. 100590/Tășnad	Teren în suprafață de 563 mp (cotă-parte de 0,6258%) și o construcție C1 Valoare teren = 487,86 lei Valoare construcție = 420.927,35 lei Valoare totală = 421.415,21 lei CF nr. 100590/Tășnad	Se va atribui de către MFP.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind schimbarea titularului dreptului de administrare a unei părți dintr-un imobil aflat în domeniul public al statului și în administrarea Ministerului Apărării Naționale și actualizarea anexelor nr. 4 și 40 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 20 din Legea nr. 213/1998 privind bunurile proprietate publică, cu modificările și completările ulterioare, al art. 867, 868, 869, 874 și 875 din Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările ulterioare, și în temeiul art. 21 și 22 din Ordonanța Guvernului nr. 81/2003 privind reevaluarea și amortizarea activelor fixe aflate în patrimoniul instituțiilor publice, aprobată prin Legea nr. 493/2003, cu modificările și completările ulterioare, precum și având în vedere prevederile art. 2 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 598/2010 privind schimbarea titularului dreptului de administrare a unei părți dintr-un imobil,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Imobilul aflat în domeniul public al statului, având datele de identificare prevăzute în anexa nr. 1, transmis în administrarea Consiliului Local al Sectorului 2 al Municipiului

București, în baza Hotărârii Guvernului nr. 598/2010 privind schimbarea titularului dreptului de administrare a unei părți dintr-un imobil, revine în administrarea Ministerului Apărării Naționale.

Art. 2. — Se aprobă actualizarea valorii de inventar a imobilului aflat în domeniul public al statului și în administrarea Ministerului Apărării Naționale, înregistrat în inventarul centralizat al bunurilor din domeniul public al statului la poziția cu nr. MFP 152.091, având datele de identificare prevăzute în anexa nr. 1, ca urmare a reevaluării conform Ordonanței Guvernului nr. 81/2003 privind reevaluarea și amortizarea activelor fixe aflate în patrimoniul instituțiilor publice, aprobată prin Legea nr. 493/2003, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 3. — (1) Se aprobă trecerea imobilului proprietate publică a statului, având datele de identificare prevăzute în anexa nr. 2, din administrarea Ministerului Apărării Naționale în administrarea Secretariatului de Stat pentru Culte.

(2) Se aprobă darea în folosință gratuită a imobilului de la alin. (1) Patriarhiei Române prin Arhiepiscopia Bucureștilor, pe termen limitat, de 50 de ani, în vederea organizării unui Centru de activități cu tineretul.

Art. 4. — (1) Obiectivul menționat la art. 3, respectiv Centrul de activități cu tineretul al Arhiepiscopiei Bucureștilor, se va realiza în termen de 10 ani de la predarea efectivă a imobilului.

(2) În cazul în care nu se respectă destinația imobilului și/sau termenul de realizare a obiectivului menționat la art. 3, imobilul revine de drept în administrarea Ministerului Apărării Naționale.

Art. 5. — Predarea-preluarea imobilului transmis potrivit prevederilor art. 3 se face pe bază de protocol încheiat între părți, în termen de 60 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei hotărâri.

Art. 6. — Ministerul Apărării Naționale și Secretariatul de Stat pentru Culte își vor actualiza în mod corespunzător datele din evidența cantitativ-valorică și vor opera modificările intervenite în anexele nr. 4 și 40 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.020 și 1.020 bis din 21 decembrie 2006, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 7. — Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
DACIAN JULIEN CIOLOȘ

Contrasemnează:
Ministrul apărării naționale,
Mihnea Ioan Motoc
Secretarul general al Guvernului,
Sorin Sergiu Chelmu
p. Secretarul de stat pentru culte,
Cezar Păvălașcu
Ministrul finanțelor publice,
Anca Dana Dragu

București, 8 iunie 2016.
Nr. 420.

ANEXA Nr. 1

DATELE DE IDENTIFICARE
ale imobilului situat în orașul Pantelimon, județul Ilfov, aflat în domeniul public al statului,
care revine de drept în administrarea Ministerului Apărării Naționale

Nr. crt.	Nr. MFP	Codul de clasificare	Denumirea bunului imobil	Adresa/Carte funciară/Nr. cadastral	Elementele-cadru de descriere tehnică	Valoarea de inventar a bunului imobil (în lei)	Persoana juridică ce deține imobilul în administrare
1	152.091	8.19.01	Imobil 961 (parțial)	Orașul Pantelimon, județul Ilfov, Str. Răscoalei nr. 3—5, CF102312, nr. cad. 102312	Construcții și teren *	16.412.130 lei	Statul român, în administrarea Ministerului Apărării Naționale CUI — 4183229

* Conform prevederilor Ordinului ministrului finanțelor publice nr. 1.718/2011 pentru aprobarea Precizărilor privind întocmirea și actualizarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, instituțiile a căror activitate este organizată în baza unor legi speciale și care au bunuri cu date de identificare clasificate completează anexele la hotărârile Guvernului numai cu acele date care nu sunt clasificate.

DATELE DE IDENTIFICARE

ale imobilului situat în orașul Pantelimon, județul Ilfov, aflat în domeniul public al statului, care se transmite din administrarea Ministerului Apărării Naționale în administrarea Secretariatului de Stat pentru Culte și în folosința gratuită a Arhiepiscopiei Bucureștilor

Nr. crt.	Nr. MFP	Codul de clasificare	Denumirea bunului imobil	Adresa/Carte funciară/Nr. cadastral	Elementele-cadru de descriere tehnică	Valoarea de inventar a bunului imobil (în lei)	Persoana juridică de la care se transmite imobilul/CUI	Persoana juridică la care se transmite imobilul/CUI
1	152.091	8.19.01	Imobil 961 (parțial)	Orașul Pantelimon, județul Ilfov, Str. Răscoalei nr. 3—5, CF102312, nr. cad. 102312	<p>1. Teren Suprafața terenului — 104.663 mp Valoare contabilă — 13.689.576 lei</p> <p>2. Construcții C1 — Suprafață construită — 520 mp C2 — Suprafață construită — 588 mp C3 — Suprafață construită — 549 mp C4 — Suprafață construită — 519 mp C5 — Suprafață construită — 140 mp C6 — Suprafață construită — 49 mp C7 — Suprafață construită — 332 mp C8 — Suprafață construită — 234 mp C9 — Suprafață construită — 231 mp C10 — Suprafață construită — 142 mp C11 — Suprafață construită — 120 mp C12 — Suprafață construită — 298 mp C13 — Suprafață construită — 196 mp C14 — Suprafață construită — 184 mp C15 — Suprafață construită — 164 mp C16 — Suprafață construită — 210 mp C17 — Suprafață construită — 91 mp C18 — Suprafață construită — 221 mp Valoarea contabilă — 2.645.964,97 lei</p> <p>3. Amenajări 3.1. Împrejmuire sârmă ghimpată pe un rând de stâlpi cu o lungime de 254 ml Împrejmuire sârmă ghimpată pe două rânduri de stâlpi cu o lungime de 160 ml Împrejmuire beton prefabricat cu o lungime de 594 ml Împrejmuire metalică cu o lungime de 768 ml 3.2. Rețele Rețea de alimentare cu apă cu o lungime de 860 ml Rețea de canalizare cu o lungime de 820 ml Rețea de energie electrică subterană cu o lungime de 440 ml Rețea de energie electrică aeriană cu o lungime de 2.700 ml 3.3. Drumuri, alei, platouri Drumuri și alei interioare asfaltate cu o suprafață de 1.250 mp Drumuri și alei interioare betonate cu o suprafață de 1.500 mp Drumuri și alei interioare pavate cu o suprafață de 3.010 mp Platouri betonate cu o suprafață de 1.620 mp Valoarea contabilă — 76.589,03 lei</p>	16.412.130 lei	Statul român, din administrarea Ministerului Apărării Naționale CUI — 4183229	Secretariatul de Stat pentru Culte CUI — 26429279

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL CULTURII

ORDIN

**privind clasarea în Lista monumentelor istorice,
categoria monument, grupa valorică A, a subcomponentelor
Hambarul arhimandritului Ioan și Turnul incintei fortificate
în cadrul ansamblului Mănăstirii Hurezi, cod LMI VL-II-a-A-09894,
Str. Mănăstirii nr. 164—164 A, 164 B, sat aparținător Romanii de Jos,
orașul Horezu, județul Vâlcea, în LMI, categoria II,
monument de arhitectură, grupa valorică A**

Având în vedere Referatul nr. 5.871 din 9 mai 2016 de aprobare a proiectului de ordin al ministrului culturii de clasare în Lista monumentelor istorice, a subcomponentelor la categoria monument, grupa valorică A, a Hambarului arhimandritului Ioan și a Turnului incintei fortificate în cadrul ansamblului Mănăstirii Hurezi, cod LMI VL-II-a-A-09894, Str. Mănăstirii nr. 164-164 A, 164 B, sat aparținător Romanii de Jos, orașul Horezu, județul Vâlcea,

în conformitate cu dispozițiile art. 13 alin. (1) pct. 2. lit. d) și ale art. 33 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 422/2001 privind protejarea monumentelor istorice, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 16 alin. (2) și (3) din Normele metodologice de clasare și inventariere a monumentelor istorice, aprobate prin Ordinul ministrului culturii și cultelor nr. 2.260/2008, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 11 alin. (1) și (4) din Hotărârea Guvernului nr. 90/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Culturii, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul culturii emite următorul ordin:

Art. 1. — (1) Se clasează ca monumente istorice subcomponente ale ansamblului Mănăstirii Hurezi, cod Lista monumentelor istorice VL-II-a-A-09894, în categoria monument, grupa valorică A, Hambarul arhimandritului Ioan cu codul în Lista monumentelor istorice VL-II-m-A-09894.10 și Turnul incintei fortificate, cu codul în Lista monumentelor istorice VL-II-m-A-09894.11.

(2) Zona de protecție a monumentului istoric este cuprinsă în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul culturii,
Corina Șuteu

București, 25 mai 2016.
Nr. 2.414.

ANEXĂ

Zona de protecție a ansamblului Mănăstirii Hurezi, Str. Mănăstirii nr. 164—164 A, 164 B, sat aparținător Romanii de Jos, orașul Horezu, județul Vâlcea

Coordonatele punctelor de contur:

Coordonate stereo 70	
X	Y
421920.051	408246.673
421915.160	408298.667

Coordonate stereo 70	
X	Y
421914.383	408313.881
421919.997	408362.526

Coordonate stereo 70	
X	Y
421947.836	408384.913
421975.028	408406.779
421990.271	408443.776
422002.418	408471.053
422016.744	408503.219
422034.604	408525.081
422054.957	408549.993
422068.886	408567.043
422078.684	408608.576
422085.653	408634.805
422095.390	408658.383
422106.143	408684.419
422127.567	408683.821
422156.956	408683.001
422182.506	408684.370
422212.471	408685.976
422225.760	408650.541
422236.503	408621.893
422249.138	408586.393
422258.061	408549.733
422272.118	408511.778
422293.568	408453.863
422295.074	408400.548
422295.541	408384.738
422297.162	408329.946
422299.527	408257.191
422301.606	408193.222
422283.222	408155.661
422258.673	408105.505
422230.391	408045.269
422208.019	407997.620
422186.184	407952.364
422163.781	407905.929
422122.265	407916.636
422077.166	407928.267
422034.170	407939.356
421987.877	407951.295
421946.622	407966.382
421721.426	407771.407
421788.772	407773.209
421845.103	407774.717
421888.707	407775.884
421944.145	407766.579
421993.109	407758.360
422004.530	407758.989
422043.897	407780.075
422130.034	407827.206
422220.653	407876.789
422253.478	407894.750
422261.244	407917.122
422271.728	407941.640
422295.905	407973.082
422309.832	407984.515
422358.407	408010.321
422414.140	408026.946
422462.864	408047.110
422524.234	408073.678
422550.977	408108.315
422595.430	408165.889
422605.235	408175.835
422616.672	408212.991
422627.893	408254.719
422627.671	408263.724
422630.048	408279.724

Coordonate stereo 70	
X	Y
422636.287	408349.885
422630.918	408401.590
422625.649	408443.888
422621.749	408489.539
422601.947	408519.548
422591.009	408541.458
422585.920	408551.036
422551.477	408584.496
422540.770	408597.054
422495.334	408624.313
422446.382	408649.568
422396.139	408671.807
422317.333	408691.348
422275.505	408692.774
422246.574	408693.760
422227.153	408694.320
422188.857	408701.345
422163.868	408702.808
422135.822	408701.769
422120.565	408702.085
422099.506	408698.793
422032.041	408697.890
421953.995	408696.933
421928.424	408693.875
421894.914	408689.582
421857.212	408686.572
421815.812	408678.965
421786.406	408676.853
421768.482	408672.945
421741.316	408664.303
421724.101	408659.719
421694.011	408657.243
421664.960	408654.793
421637.145	408644.403
421603.049	408621.727
421584.867	408600.138
421580.865	408593.801
421579.565	408562.231
421573.951	408522.931
421559.600	408486.534
421544.325	408468.987
421530.618	408453.241
421530.618	408453.241
421524.003	408426.393
421510.790	408400.074
421519.244	408380.529
421521.578	408370.189
421519.945	408352.128
421530.763	408335.066
421550.132	408303.142
421569.687	408275.229
421592.249	408248.451
421603.587	408234.974
421625.937	408214.039
421634.878	408202.823
421647.565	408180.263
421649.416	408147.385
421653.538	408120.802
421658.395	408064.431
421661.379	408023.920
421666.216	407958.229
421669.059	407913.246
421681.326	407879.782
421702.529	407822.299

MINISTERUL CULTURII

ORDIN
pentru aprobarea cerințelor minime pe care trebuie să le îndeplinească
persoanele juridice de drept privat, în vederea sprijinirii colectării fondurilor,
în numele, pe seama Ministerului Culturii și în scopul achiziționării
operei de artă „Cumințenia Pământului”

În considerarea prevederilor art. 3 alin. (6) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 10/2016 privind stabilirea măsurilor necesare în vederea asigurării resurselor financiare pentru achiziționarea unui bun aparținând patrimoniului cultural național mobil clasat în categoria tezaurul patrimoniului cultural național mobil, cu completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 11 alin. (1) și (4) din Hotărârea Guvernului nr. 90/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Culturii, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul culturii emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă cerințele minime privind capacitatea administrativă de a sprijini colectarea fondurilor și/sau experiența în colectarea fondurilor, pe care trebuie să le îndeplinească persoanele juridice de drept privat cu sau fără scop lucrativ, care pot fi selectate în vederea sprijinirii colectării fondurilor, în numele, pe seama Ministerului Culturii și în scopul achiziționării bunului prevăzut la art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 10/2016 privind stabilirea măsurilor necesare în vederea asigurării resurselor financiare pentru achiziționarea unui bun aparținând patrimoniului cultural național mobil clasat în categoria tezaurul patrimoniului cultural național mobil, cu completările ulterioare.

Art. 2. — Pentru a putea fi selectate de către Ministerul Culturii în vederea sprijinirii colectării fondurilor, persoanele juridice de drept privat cu scop lucrativ trebuie să îndeplinească următoarele cerințe minime:

- a) sunt persoane juridice înființate în conformitate cu prevederile legii;
- b) funcționează de cel puțin 3 ani;
- c) nu au datorii la bugetul de stat sau la bugetul local;
- d) nu se află în procedură de reorganizare, insolvență sau faliment;
- e) dețin disponibilități bănești în cuantum de minimum 10.000 lei;

f) au un număr de minimum 10 persoane angajate cu contract individual de muncă;

g) au experiență în colectarea de fonduri pentru minimum două proiecte/campanii și/sau dețin instrumente de colectare a fondurilor (platforme online de plată etc.).

Art. 3. — Pentru a putea fi selectate de către Ministerul Culturii în vederea sprijinirii colectării fondurilor, persoanele juridice de drept privat fără scop lucrativ trebuie să îndeplinească următoarele cerințe minime:

- a) sunt persoane juridice înființate în conformitate cu prevederile legii;
- b) funcționează de cel puțin 2 ani;
- c) nu au datorii la bugetul de stat sau la bugetul local;
- d) dețin disponibilități bănești în cuantum de minimum 10.000 lei;
- e) au un număr de minimum 2 persoane angajate cu contract individual de muncă și/sau contract de voluntariat;
- f) au experiență în colectarea de fonduri pentru minimum două proiecte/campanii.

Art. 4. — Ministerul Culturii va anunța, pe pagina proprie de internet și/sau pe alte căi mediatice, demararea selecției persoanelor juridice de drept privat, precum și documentele necesare dovedirii îndeplinirii cerințelor minime prevăzute la art. 2 și 3.

Art. 5. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul culturii,
Corina Șuteu

București, 13 iunie 2016.
Nr. 2.486.

ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

COMPLETUL PENTRU DEZLEGAREA UNOR CHESTIUNI DE DREPT ÎN MATERIE PENALĂ

DECIZIA Nr. 13

din 18 mai 2016

Dosar nr. 1.185/1/2016

Mirela Sorina Popescu — președintele Secției penale a Înaltei Curți de Casație și Justiție — președintele completului
 Ana Maria Dascălu — judecător la Secția penală
 Leontina Șerban — judecător la Secția penală
 Anca Mădălina Alexandrescu — judecător la Secția penală
 Florentina Dragomir — judecător la Secția penală
 Rodica Aida Popa — judecător la Secția penală
 Mariana Ghena — judecător la Secția penală
 Lavinia Valeria Lefterache — judecător la Secția penală
 Lucia Tatiana Rog — judecător la Secția penală

S-a luat în examinare sesizarea formulată de Curtea de Apel Galați — Secția penală și pentru cauze cu minori, prin Încheierea din 23 februarie 2016, în Dosarul nr. 4.079/121/2015, prin care se solicită pronunțarea unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept: „dacă, în aplicarea prevederilor art. 6 din Codul penal, în cazul unei infracțiuni în formă continuată care, potrivit legii penale noi, nu mai îndeplinește condițiile de reținere a unității infracționale continuate, ci pe cele ale unui concurs de infracțiuni, se are în vedere maximul special prevăzut de legea nouă pentru infracțiunea săvârșită sau pedeapsa maximă ce ar rezulta în urma aplicării dispozițiilor referitoare la concursul de infracțiuni”.

Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală a fost constituit conform prevederilor art. 476 alin. (6) din Codul de procedură penală și art. 274 din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, republicat, cu modificările și completările ulterioare.

Ședința a fost prezidată de către președintele Secției penale a Înaltei Curți de Casație și Justiție, doamna judecător Mirela Sorina Popescu.

Conform art. 276 din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, la ședința de judecată a participat doamna Roșu Cristina, magistrat-asistent în cadrul Secției penale.

Procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a fost reprezentat de doamna procuror Irina Kuglay, procuror în cadrul Secției judiciare a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

Magistratul-asistent a prezentat referatul cauzei cu privire la obiectul Dosarului nr. 1.185/1/2016 aflat pe rolul Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, arătând că, potrivit art. 476 alin. (10) din Codul de procedură penală raportat la art. 473 alin. (5) din același cod, s-a solicitat punctul de vedere al instanțelor judecătorești.

La dosar au transmis puncte de vedere Curtea de Apel Alba Iulia, Curtea de Apel Bacău, Curtea de Apel București, Curtea de Apel Brașov, Curtea de Apel Cluj, Curtea de Apel Craiova, Curtea de Apel Constanța, Curtea de Apel Galați, Curtea de Apel Oradea, Curtea de Apel Ploiești, Curtea de Apel Pitești, Curtea de Apel Timișoara, Curtea de Apel Suceava și unele tribunale și judecătoria, anexându-se hotărâri judecătorești considerate relevante pentru chestiunea de drept a cărei dezlegare se solicită. Unele curți de apel s-au rezumat să comunice că la nivelul lor de competență și al instanțelor judecătorești arondate nu a fost identificată jurisprudență în

materia chestiunii de drept analizate și nu au transmis niciun punct de vedere (Curtea de Apel Alba Iulia, Curtea de Apel Ploiești, Curtea de Apel Târgu Mureș, Curtea de Apel Suceava). Curtea de Apel Ploiești a comunicat că problema de drept supusă dezlegării a fost atinsă tangențial prin două hotărâri judecătorești pronunțate de Tribunalul Prahova (sentințele penale nr. 57 din 1 februarie 2014 și nr. 210 din 14 martie 2014).

Examinând punctele de vedere s-au conturat două opinii:

În opinia majoritară s-a susținut că la stabilirea pedepsei aplicate condamnatului printr-o hotărâre penală definitivă pentru o infracțiune continuată, care potrivit legii penale noi nu mai îndeplinește condițiile de reținere a unității infracționale continuate, ci pe cele ale unui concurs de infracțiuni, se va avea în vedere pedeapsa maximă ce ar rezulta în urma aplicării dispozițiilor referitoare la concursul de infracțiuni conform legii penale noi. În opinia minoritară s-a susținut că ar trebui avut în vedere maximul special prevăzut de legea penală nouă pentru infracțiunea săvârșită.

Totodată, a învederat că a fost depus punctul de vedere al Direcției legislație, studii documentare și informatică juridică în sensul că în aplicarea dispozițiilor art. 6 din Codul penal, în cazul unei infracțiuni în formă continuată care potrivit legii penale noi nu mai îndeplinește condițiile de existență ale infracțiunii continuate, ci condițiile concursului de infracțiuni, instanța se raportează la maximul special prevăzut de legea nouă pentru infracțiunea săvârșită, potrivit Deciziei nr. 7/2014 a Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală al Înaltei Curți de Casație și Justiție.

La dosar a fost depus raportul întocmit de judecătorul-raportor care a fost înaintat Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție la data de 25 aprilie 2016 și apărătorului ales al contestatorului, la data de 5 mai 2016, potrivit dispozițiilor art. 476 alin. (9) din Codul de procedură penală.

A mai învederat că Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, prin Adresa nr. 19.152 din 13 mai 2016, a adus la cunoștință că nu există în lucru nicio sesizare având ca obiect promovarea unui recurs în interesul legii cu privire la problema de drept cu care a fost sesizată instanța și că s-au depus concluzii scrise, în sensul că în aplicarea dispozițiilor art. 6 din Codul penal, în cazul unei infracțiuni în formă continuată care potrivit legii penale noi nu mai îndeplinește condițiile de existență ale infracțiunii continuate, ci condițiile concursului de infracțiuni, raportarea se face la maximul special prevăzut de legea nouă pentru infracțiunea săvârșită, iar nu la pedeapsa maximă ce ar rezulta în urma concursului de infracțiuni, conform legii penale noi.

Președintele Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, doamna judecător Mirela Sorina Popescu, a solicitat doamnei procuror Irina Kuglay să susțină punctul de vedere cu privire la problema supusă dezbaterii în Dosarul nr. 1.185/1/2016.

Reprezentantul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, după expunerea argumentelor juridice, a apreciat că problema de drept supusă dezlegării poate primi următoarea rezolvare „în aplicarea legii penale mai favorabile, potrivit dispozițiilor art. 6 din Codul penal, în ipoteza unei infracțiuni în formă continuată care potrivit legii penale noi nu mai îndeplinește condițiile de existență ale infracțiunii continuate, ci condițiile concursului de infracțiuni, raportarea se

face la maximul special prevăzut de legea nouă pentru infracțiunea săvârșită, iar nu la pedeapsa maximă ce ar rezulta în urma concursului de infracțiuni, conform legii penale noi”.

Președintele Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, constatând că nu sunt întrebări de formulat din partea membrilor completului, a declarat dezbaterile închise, reținându-se dosarul în pronunțare.

ÎN ALTA CURTE,

asupra chestiunii de drept cu care a fost sesizată, constată următoarele:

I. Titularul și obiectul sesizării

Prin încheierea din 23 februarie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 4.079/121/2015, Curtea de Apel Galați — Secția penală și pentru cauze cu minori a sesizat, în temeiul art. 475 și art. 476 alin. (1) din Codul de procedură penală, Înalta Curte de Casație și Justiție — pentru a pronunța o hotărâre prealabilă în vederea dezlegării următoarei chestiuni de drept: „Dacă, în aplicarea prevederilor art. 6 din Codul penal, în cazul unei infracțiuni în formă continuată care, potrivit legii penale noi nu mai îndeplinește condițiile de reținere a unității infracțiunii continuate, ci pe cele ale unui concurs de infracțiuni, se are în vedere maximul special prevăzut de legea nouă pentru infracțiunea săvârșită sau pedeapsa maximă ce ar rezulta în urma aplicării dispozițiilor referitoare la concursul de infracțiuni conform legii penale noi”.

II. Expunerea succintă a cauzei și soluția propusă de instanța care a dispus sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție

Curtea de Apel Galați — Secția penală și pentru cauze cu minori a fost sesizată cu contestația formulată de condamnatul TVL, aflat în stare de libertate, împotriva Sentinței penale nr. 477 din 13 noiembrie 2015 a Tribunalului Galați, pronunțată în Dosarul nr. 4.079/121/2015.

La data de 23 februarie 2016, cauza a fost repusă pe rol pentru discutarea oportunității sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție pentru dezlegarea chestiunii de drept anterior menționate.

În Dosarul nr. 4.079/121/2015, condamnatul petent TVL a cerut aplicarea legii penale mai favorabile cu privire la pedeapsa de 10 ani închisoare, aplicată prin Sentința penală nr. 116/2009 a Tribunalului Galați.

Tribunalul Galați, prin Sentința penală nr. 477 din 13 noiembrie 2015, a respins cererea, reținând următoarele: inculpatul TVL, prin Sentința penală nr. 116 din 2 martie 2009 a Tribunalului Galați, hotărâre rămasă definitivă prin neapelare la 20 martie 2009, a fost condamnat la 10 ani închisoare și 2 ani pedeapsa complementară a interdicției exercitării drepturilor prevăzute de art. 64 alin. (1) lit. a) teza a II-a lit. b) și c) din Codul penal din 1969, pentru infracțiunea de înșelăciune cu consecințe deosebit de grave în formă continuată, prevăzută de art. 215 alin. 1, 3, 4 și 5 din Codul penal din 1969, cu aplicarea art. 41 alin. 2 din Codul penal din 1969 (8 acte materiale săvârșite în perioada ianuarie—martie 2006).

În cauză, curtea de apel a reținut că infracțiunea de înșelăciune în formă agravată și continuată prevăzută de art. 215 alin. 1, 3, 4 și 5 din Codul penal 1969 cu aplicarea art. 41 alin. 2 din Codul penal din 1969 (8 acte materiale) are corespondent în norma de incriminare din art. 244 alin. (1) din noul Cod penal, text care prevede ca sancțiune închisoarea de la 6 luni la 3 ani.

Din considerentele Sentinței penale nr. 116 din 2 martie 2009 a Tribunalului Galați rezultă că, în conținutul infracțiunii de înșelăciune pentru care a fost condamnat inculpatul, au fost incluse un număr de 8 acte materiale care prezentau, fiecare în parte, conținutul infracțiunii de înșelăciune, constatându-se, totodată, că cele 8 acte materiale care au compus infracțiunea continuată de înșelăciune au fost comise în dauna a 8 persoane vătămate diferite, ceea ce echivalează cu o lipsă de identitate a subiecților pasivi.

Referitor la mecanismul de determinare a caracterului mai favorabil al legii penale (pe instituții autonome sau global), în lumina Deciziei nr. 265 din 6 mai 2014 a Curții Constituționale, în aplicarea art. 6 din noul Cod penal, fiind vorba de existența unei hotărâri judecătorești definitive, s-a reținut că determinarea legii mai blânde se face prin aplicarea legii penale în ansamblul ei și nu pe instituții autonome.

S-a mai reținut că operațiunea de determinare a legii penale mai favorabile în cazul condamnatului contestator, prin utilizarea mecanismului aplicării globale a legii, în condițiile în care există o hotărâre judecătorească definitivă prin care a fost aplicată legea penală anterioară, presupune aplicarea globală a legii penale noi, compararea a ceea ce rezultă din aplicarea fiecăreia dintre legile penale succesive și reținerea uneia dintre cele două legi penale ca fiind legea penală mai favorabilă.

Potrivit legii penale noi, respectiv art. 35 alin. (1) din noul Cod penal, forma continuată a infracțiunii presupune condiția identității de subiect pasiv. Or, în cazul condamnatului contestator, condiția nu este îndeplinită, cele 8 acte materiale de înșelăciune comise au fost realizate față de subiecți pasivi diferiți, respectiv față de un număr de 8 subiecți pasivi. Ca atare, cele 8 acte materiale de înșelăciune formează, potrivit noului Cod penal, o pluralitate de 8 infracțiuni de înșelăciune sub forma concursului real de infracțiuni.

Incrimnarea prevăzută de art. 215 alin. 1, 3, 4 și 5 din Codul penal din 1969, cu aplicarea art. 41 alin. 2 din Codul penal din 1969, are corespondent în art. 244 alin. (1) din noul Cod penal.

În condițiile în care, potrivit legii penale noi, activitatea infracțională realizată de inculpat sub legea penală anterioară constituie conținutul constitutiv al unui număr de 8 infracțiuni în forma prevăzută de art. 244 alin. (1) din Codul penal, s-a constatat că, pentru fiecare din cele 8 infracțiuni, maximul special al pedepsei este 3 ani închisoare. Aplicând dispozițiile care reglementează sancționarea concursului de infracțiuni, respectiv art. 39 alin. (1) lit. b) din Codul penal, se obține pedeapsa cea mai grea, 3 ani închisoare la care se adaugă sporul obligatoriu de 1/3 din totalul celorlalte 7 pedepse de câte 3 ani închisoare (21 ani), adică un spor de 7 ani închisoare, pedeapsa rezultantă în baza noii legi penale fiind de 10 ani închisoare.

În concluzie, comparând pedeapsa de 10 ani închisoare stabilită în baza legii penale anterioare cu pedeapsa de 10 ani închisoare care s-ar aplica potrivit noii legi penale, s-a constatat că pentru condamnat noua lege penală nu este mai favorabilă din moment ce și potrivit noului Cod penal i s-ar aplica aceeași pedeapsă (10 ani închisoare).

Pentru considerentele evidențiate, avându-se în vedere prevederile art. 6 alin. (1) din Codul penal și ale art. 4 din Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, întrucât pedeapsa de 10 ani închisoare care i-a fost aplicată condamnatului contestator, potrivit Codului penal din 1969, nu depășește maximul de pedeapsă la care se poate ajunge prin aplicarea dispozițiilor din noul Cod penal, s-a dispus respingerea, ca neintemeiată, a cererii de aplicare a legii penale mai favorabile formulate de condamnatul petent TVL, cu privire la pedeapsa de 10 ani închisoare, aplicată prin Sentința penală nr. 116 din 2 martie 2009 a Tribunalului Galați.

Împotriva Sentinței penale nr. 477 din 13 noiembrie 2015 a Tribunalului Galați a formulat contestație condamnatul TVL, susținând că se impune reducerea pedepsei de 10 ani închisoare ce i-a fost aplicată la 3 ani închisoare, pedeapsă ce reprezintă maximul special prevăzut de art. 244 alin. (1) din Codul penal, text care sancționează, conform noii legislații, infracțiunea săvârșită.

Anterior repunerii cauzei pe rol, procurorul a solicitat respingerea contestației formulate (în încheiere susținându-se fie că este calea de atac a apelului, fie a contestației), apreciind că fapta pentru care condamnatul a fost sancționat penal nu constituie, conform noului Cod penal, o infracțiune continuată, ci un concurs de infracțiuni, pedeapsa aplicabilă acestei pluralități

infracționale, așa cum a reținut și instanța de fond, nefiind mai redusă decât cea aplicată prin hotărârea de condamnare, așa încât aceasta să fie redusă.

La termenul 23 februarie 2016, apărătorul condamnatului a fost de acord cu sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, acesta cerând ca în formularea chestiunii de drept să fie inclusă sintagma „sub imperiul legii vechi” pentru a se înțelege, în mod evident, că infracțiunea a fost săvârșită în formă continuată sub imperiul legii vechi.

În motivarea scrisă a căii de atac, condamnatul a susținut că, deși potrivit legii noi, faptele reținute nu mai pot constitui o infracțiune continuată, trebuie avut în vedere tratamentul sancționator aplicabil potrivit legii noi acestei forme de unitate infracțională, pentru aplicarea dispozițiilor art. 6 din Codul penal, prezentând relevanță doar modificările limitelor de pedeapsă, nu și modificarea altor condiții de care depinde sancționarea infractorului. Referirea la tratamentul sancționator aplicabil concursului de infracțiuni nu ar fi posibilă, dat fiind că nu există pedepse stabilite pentru fiecare acțiune sau inacțiune care intră în conținutul infracțiunii continuate, pedepse care apoi să fie contopite.

Punctul de vedere motivat al completului de judecată asupra chestiunii de drept sesizate este în sensul că în cazul unei infracțiuni în formă continuată care, potrivit legii penale noi, nu mai îndeplinește condițiile de reținere a unității infracțiunii continuate, ci pe cele ale unui concurs de infracțiuni, trebuie avută în vedere pedeapsa maximă ce ar rezulta în urma aplicării dispozițiilor referitoare la concursul de infracțiuni conform legii penale noi.

S-a susținut că art. 6 din Codul penal realizează un echilibru între principiul autorității de lucru judecat și aplicarea legii penale mai favorabile în cazul pedepselor definitive, dispoziția menționată justificând limitarea autorității de lucru judecat, exclusiv, prin necesitatea asigurării efectivității principiului legalității pedepsei, aceasta trebuind să aibă un suport legal, atât la momentul pronunțării sale, cât și la momentul executării. Pornind de la cerința că pedeapsa ce se execută trebuie să aibă suport legal și la momentul executării, rezultă că în cazul în discuție nu se poate reține forma continuată a infracțiunii, conform prevederilor din Codul penal din 1969, și aplicarea, în același timp, a pedepsei stabilite de noul Cod penal pentru infracțiunea în forma de bază, întrucât într-o astfel de ipoteză s-ar ajunge la crearea unei *lex tertia*, contrar principiului aplicării unei legi penale unice în cazul succesiunii în timp a unor legi penale diferite.

Același principiu, al legalității pedepsei, implică concordanța sancțiunii cu încadrarea juridică a faptei reținută în sarcina infractorului, aspect care nu s-ar putea realiza în cauză decât prin încadrarea juridică a faptei ca un concurs de infracțiuni și stabilirea pedepsei conform dispozițiilor din noul Cod penal referitoare la concursul de infracțiuni.

În situația în care opinia susținută de condamnat ar fi primită, fapta ar trebui încadrată juridic conform prevederilor referitoare la forma de bază a infracțiunii [art. 244 alin. (1) din noul Cod penal], reținerea prevederilor art. 35 alin. (1) din noul Cod penal nefiind posibilă, întrucât fapta nu este în formă continuată potrivit acestui text, ajungându-se la stabilirea unei pedepse pentru o faptă pe care infractorul nu a comis-o, acesta nefiind condamnat pentru un singur act material al infracțiunii, ci pentru mai multe acte materiale, apreciate ca unitate infracțională conform legii penale vechi și ca o pluralitate de infracțiuni conform legii penale noi.

Faptul că nu există pedepse stabilite pentru fiecare acțiune sau inacțiune care intră în conținutul infracțiunii continuate nu constituie un impediment în stabilirea unei pedepse care să corespundă încadrării juridice reținute conform legii penale noi.

În continuare, completul de judecată a motivat că problema aplicării prevederilor art. 6 din Codul penal presupune în mod obligatoriu încadrarea juridică a faptei pentru care infractorul a fost condamnat, conform dispozițiilor din noul Cod penal, pentru a se avea în vedere maximul special prevăzut conform noii încadrări juridice în vederea comparării cu pedeapsa aplicată potrivit legii penale anterioare, operațiune care în unele cazuri

este favorabilă condamnatului, prin înlăturarea unor forme agravante ale infracțiunii și stabilirea unor pedepse mai reduse (în cazul infracțiunii de omor, furt ș.a.), dar care în unele cazuri nu este favorabilă condamnatului, cum este și situația în discuție, ce presupune reținerea unei pluralități de infracțiuni și stabilirea unei pedepse rezultante conform dispozițiilor referitoare la concursul de infracțiuni.

III. Opinia instanțelor judecătorești

În conformitate cu dispozițiile art. 476 alin. (10) din Codul de procedură penală cu referire la art. 473 alin. (5) din Codul de procedură penală s-a solicitat punctul de vedere al instanțelor judecătorești asupra chestiunii de drept supuse dezlegării.

Au comunicat puncte de vedere asupra problemei de drept în discuție: Curtea de Apel Alba Iulia, Curtea de Apel Bacău, Curtea de Apel București, Curtea de Apel Brașov, Curtea de Apel Cluj, Curtea de Apel Craiova, Curtea de Apel Constanța, Curtea de Apel Galați, Curtea de Apel Oradea, Curtea de Apel Ploiești, Curtea de Apel Pitești, Curtea de Apel Timișoara, Curtea de Apel Suceava și unele tribunale și judecătoria, anexându-se hotărâri judecătorești considerate relevante pentru chestiunea de drept a cărei dezlegare se solicită. Unele curți de apel s-au rezumat să comunice că la nivelul lor de competență și al instanțelor judecătorești arondate nu a fost identificată jurisprudență în materia chestiunii de drept analizate și nu au transmis niciun punct de vedere (Curtea de Apel Alba Iulia, Curtea de Apel Ploiești, Curtea de Apel Târgu Mureș, Curtea de Apel Suceava). Curtea de Apel Ploiești a comunicat că problema de drept supusă dezlegării a fost atinsă tangențial prin două hotărâri judecătorești pronunțate de Tribunalul Prahova (sentințele penale nr. 57 din 1 februarie 2014 și nr. 210 din 14 martie 2014).

Examinând punctele de vedere s-au conturat două opinii:

1. **Opinia majoritară** este în sensul că, în ipoteza pusă în discuție, se va avea în vedere pedeapsa maximă ce ar rezulta în urma aplicării dispozițiilor referitoare la concursul de infracțiuni conform legii penale noi.

În motivarea acestui punct de vedere s-a susținut că o eventuală reținere a formei continuate a infracțiunii, potrivit Codului penal din 1969, și o aplicare a pedepsei pentru forma de bază a infracțiunii stabilite de Codul penal în vigoare ar conduce la crearea unei a treia legi, ceea ce contravine principiului legalității pedepsei, iar singurul mod în care se poate proceda la stabilirea maximului special cerut de art. 6 din Codul penal este prin raportare la dispozițiile prevăzute pentru concursul de infracțiuni. Opinia exprimată a fost motivată și pe considerentul că în raport cu art. 6 din Codul penal, operațiunea de comparare a pedepselor are un caracter strict teoretic într-o primă etapă, hotărârea de condamnare se bucură de autoritate de lucru judecat sub aspectul stabilirii vinovăției pentru toate actele materiale care însă, fiecare în parte, prezintă conținutul constitutiv al unei infracțiuni și este exclusă compararea pedepsei aplicate pentru o infracțiune continuată, cu pedeapsa ce s-ar aplica pentru o infracțiune simplă. Chiar dacă nu operează o schimbare a încadrării juridice, trebuie aplicat tratamentul sancționator potrivit legii penale mai favorabile, în mod global (Curtea de Apel București, Curtea de Apel Brașov, Curtea de Apel Constanța, Curtea de Apel Galați, Curtea de Apel Oradea, Curtea de Apel Timișoara).

2. **Opinia minoritară** este în sensul că ar trebui avut în vedere, pentru comparație, maximul special prevăzut de legea penală nouă pentru infracțiunea unică de înșelăciune, prevăzută de art. 244 din Codul penal întrucât, pe de o parte, art. 6 alin. (1) din Codul penal face referire la maximul special prevăzut de legea nouă pentru infracțiune — deci pentru o singură infracțiune, nu pentru un concurs de infracțiuni, iar, pe de altă parte, pentru a se aplica regulile de la regimul sancționator al pluralității de infracțiuni ar trebui să opereze întâi o schimbare de încadrare juridică dintr-o infracțiune continuată de înșelăciune cu 8 acte materiale în 8 infracțiuni distincte de înșelăciune, operațiune care nu se poate realiza într-o procedură cum este contestația la executare, în care instanța este ținută de autoritatea de lucru judecat pe care o are hotărârea

judecătorească de condamnare, rațiunea dispozițiilor art. 6 din Codul penal fiind aceea de a asigura respectarea principiului legalității pedepsei și pe durata executării ei, fiind exclusă posibilitatea reindividualizării judiciare a pedepsei sau schimbarea încadrării juridice.

Curtea de Apel Bacău, Tribunalul Covasna, Tribunalul Bihor, Tribunalul Prahova, Judecătoria Toplița și Judecătoria Odorheiu Secuiesc au comunicat că în aplicarea art. 6 din Codul penal, în cazul unei infracțiuni în formă continuată care potrivit legii penale noi nu mai îndeplinește condițiile de reținere a unității infracționale continuate, ci pe cele ale unui concurs de infracțiuni, se are în vedere maximul special prevăzut de legea nouă pentru infracțiunea săvârșită.

Judecătoria Cluj-Napoca și Judecătoria Constanța au comunicat că într-o situație precum cea din cauză trebuie să se aibă în vedere maximul special al pedepsei prevăzut de legea nouă pentru infracțiunea săvârșită, dar cu reținerea formei continuate, chiar dacă potrivit legii noi ar fi incidente dispozițiile referitoare la concursul de infracțiuni, neputându-se ajunge în aplicarea legii penale mai favorabile după judecarea definitivă a cauzei la o schimbare de încadrare juridică în cursul executării pedepsei și implicit la o reanalizare a cauzei.

Tribunalul Tulcea a comunicat că nu are practică judiciară și că, în opinia sa, întrebarea formulată nu vizează o reală chestiune de drept, o chestiune de drept esențială de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei și care să reclame o rezolvare de principiu, motiv pentru care a apreciat că sesizarea este inadmisibilă.

IV. Jurisprudența Curții Constituționale

Relevante pentru chestiunea de drept supusă dezlegării sunt Decizia nr. 206/2015 și parțial considerentele deciziilor nr. 379 din 26 iunie 2014, nr. 489 din 25 septembrie 2014, nr. 505 din 7 octombrie 2014, nr. 626 din 4 noiembrie 2014, prin care instanța de contencios constituțional a respins, ca neîntemeiate, excepțiile de neconstituționalitate invocate, constatând constituționalitatea dispozițiilor art. 6 alin. (1) din Codul penal, în raport cu criticile aduse.

În considerentele acestor decizii, Curtea Constituțională a subliniat că, în cazul pedepselor definitive, prin aplicarea legii penale mai favorabile, legiuitorul nu a înțeles să repună în discuție criteriile de stabilire și individualizare a sancțiunii, „numărul criteriilor folosite pentru determinarea caracterului mai favorabil al legii noi, în cazul pedepselor definitiv aplicate, este mai mic, ele reducându-se la limitele de pedeapsă prevăzute în cele două legi și la cauzele legale de modificare a acestor limite”.

V. Jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului

Art. 7 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale prevede că nimeni nu poate fi condamnat pentru o acțiune sau omisiune care, în momentul în care a fost săvârșită, nu constituia o infracțiune, potrivit dreptului național și internațional (paragraful 1). De asemenea nu se poate aplica o pedeapsă mai severă decât aceea care era aplicabilă în momentul săvârșirii infracțiunii. Totodată, instanța de contencios european a reiterat că, potrivit jurisprudenței sale, art. 7 consacră, între altele, principiul legalității incriminării și pedepsei, cu referire la „pedeapsă”, stabilind că aceasta trebuie să asigure o protecție efectivă împotriva urmăririi, condamnării și sancționării arbitrare (Cauza *S.W. c Regatul Unit*, hotărârea din 22 noiembrie 1995).

În Hotărârea din 28 octombrie 1999, pronunțată în Cauza *Brumărescu contra României*, instanța europeană a statuat că unul din elementele fundamentale ale supremației dreptului este principiul securității raporturilor juridice, care, printre altele, prevede ca soluția dată în mod definitiv oricărui litigiu de către instanțe să nu mai poată fi supusă rejudecării.

VI. Jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție

Secțiile Unite ale Înaltei Curți de Casație și Justiție, prin Decizia nr. VIII din 5 februarie 2007, au statuat că instanța investită în baza art. 461 alin. 1 lit. d) teza penultimă din Codul de procedură penală anterior, în cadrul contestației la executare în care se invocă modificarea înțelesului noțiunii de „consecințe deosebit de grave”, potrivit art. 146 din Codul penal din 1969, nu

poate schimba încadrarea juridică dată faptei prin hotărârea judecătorească rămasă definitivă și apoi, reduce pedeapsa aplicată în cauză.

Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, prin deciziile nr. 7 din 26 mai 2014, nr. 8 din 26 mai 2014, nr. 14 din 16 iunie 2014 și nr. 12 din 6 mai 2015, din perspectiva incidenței legii penale mai favorabile după judecarea definitivă a cauzei a statuat privitor la pedepsele definitive că prin aplicarea legii penale mai favorabile legiuitorul nu a înțeles să repună în discuție criteriile de stabilire și individualizare a sancțiunii, ci numai să înlăture de la executare acea parte din sancțiune care excede maximul special prevăzut de legea nouă, respectiv acea sancțiune mai grea care nu mai este prevăzută de legea nouă, prin reglementarea art. 6 din Codul penal, urmărindu-se realizarea unui echilibru între principiul autorității de lucru judecat și cel al legalității pedepsei.

În jurisprudența Secției penale a Înaltei Curți de Casație și Justiție este relevantă Decizia penală nr. 527 din 13 februarie 2014, prin care, referitor la aplicarea art. 6 din Codul penal, s-a arătat că în privința reținerii, în contextul legii mai favorabile a concursului de infracțiuni față de infracțiunea continuată, datorită modificării condițiilor de existență a unității legale, cu accent pe aspectul unității de subiect pasiv, o atare evaluare ar presupune schimbarea încadrării juridice și o nouă individualizare judiciară a pedepsei, ce sunt intrate în puterea lucrului judecat, și, ca urmare, există un impediment obiectiv ce exclude reluarea problematicii ce ține de soluționarea laturii penale în faza de executare.

VII. **Punctul de vedere al Direcției legislație, studii, documentare și informatică juridică** asupra chestiunii de drept ce se cere a fi dezlegată este în sensul că în aplicarea dispozițiilor art. 6 din Codul penal, în cazul unei infracțiuni în formă continuată care potrivit legii penale noi nu mai îndeplinește condițiile de existență ale infracțiunii continuate prevăzute în art. 35 alin. (1) din Codul penal, ci condițiile concursului de infracțiuni, instanța se raportează la maximul special prevăzut de legea nouă pentru infracțiunea săvârșită, iar nu la pedeapsa maximă ce ar rezulta prin aplicarea dispozițiilor referitoare la concursul de infracțiuni conform legii penale noi.

VIII. **Punctul de vedere al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția judiciară**, comunicat prin Adresa nr. 518/C2/692/III-5/2016 din 13 mai 2016, este în sensul că „în aplicarea legii penale mai favorabile, potrivit dispozițiilor art. 6 din Codul penal, în ipoteza unei infracțiuni în formă continuată care potrivit legii penale noi nu mai îndeplinește condițiile de existență ale infracțiunii continuate, ci condițiile concursului de infracțiuni, raportarea se face la maximul special prevăzut de legea nouă pentru infracțiunea săvârșită, iar nu la pedeapsa maximă ce ar rezulta în urma concursului de infracțiuni, conform legii penale noi”.

IX. **Opinia specialiștilor consultați**

În conformitate cu dispozițiile art. 476 alin. (1) din Codul de procedură penală raportat la art. 473 alin. (5) din Codul de procedură penală a fost solicitată opinia scrisă a specialiștilor din domeniul juridic cu privire la chestiunea de drept ce formează obiectul sesizării, însă nu a fost comunicat niciun punct de vedere.

X. **Dispozițiile legale supuse interpretării:**

Constituția României — Art. 15 — Universalitatea — alin. (2): „Legea dispune numai pentru viitor, cu excepția legii penale sau contravenționale mai favorabile.”

Art. 2 alin. (3) din Codul penal în vigoare: „(3) Nicio pedeapsă nu poate fi stabilită și aplicată în afara limitelor generale ale acesteia.”

Art. 6 alin. (1) din Codul penal în vigoare: „Aplicarea legii penale mai favorabile după judecarea definitivă a cauzei: Când după rămânerea definitivă a hotărârii de condamnare și până la executarea completă a pedepsei închisorii sau amenzi a intervenit o lege care prevede o pedeapsă mai ușoară, sancțiunea aplicată, dacă depășește maximul special prevăzut de legea nouă pentru infracțiunea săvârșită, se reduce la acest maxim”.

Art. 33 din Codul penal din 1969: „Concurs de infracțiuni există: a) când două sau mai multe infracțiuni au fost săvârșite de aceeași persoană, înainte de a fi condamnată definitiv pentru vreuna dintre ele.”

Art. 38 alin. (1) din Codul penal în vigoare: „Există concurs real de infracțiuni când două sau mai multe infracțiuni au fost săvârșite de aceeași persoană, prin acțiuni sau inacțiuni distincte, înainte de a fi condamnată definitiv pentru vreuna din ele.”

Art. 10 din Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal: „Tratamentul sancționator al pluralității de infracțiuni se aplică potrivit legii noi atunci când cel puțin una dintre infracțiuni din structura pluralității a fost comisă sub legea nouă, chiar dacă pentru celelalte infracțiuni pedeapsa a fost stabilită potrivit legii vechi, mai favorabilă.”

Art. 41 alin. (2) din Codul penal din 1969: „Infracțiunea este continuată când o persoană săvârșește la diferite intervale de timp, dar în realizarea aceleiași rezoluții infracționale, acțiuni sau inacțiuni care prezintă, fiecare în parte, conținutul aceleiași infracțiuni.”

Art. 42 din Codul penal din 1969: „Infracțiunea continuată se sancționează cu pedeapsa prevăzută de lege pentru infracțiunea săvârșită, la care se poate adăuga un spor, potrivit dispozițiilor art. 34.”

Art. 35 alin. (1) din Codul penal în vigoare: „Infracțiunea este continuată când o persoană a săvârșit la diferite intervale de timp, dar în realizarea aceleiași rezoluții infracționale și împotriva aceluiași subiect pasiv, acțiuni sau inacțiuni care prezintă, fiecare în parte, conținutul aceleiași infracțiuni.”

Art. 36 alin. (1) din Codul penal în vigoare: „Infracțiunea continuată se sancționează cu pedeapsa prevăzută de lege pentru infracțiunea săvârșită, al cărei maxim se poate majora cu cel mult 3 ani în cazul pedepsei închisorii.”

Art. 39 alin. (1) din Codul penal în vigoare: „În caz de concurs de infracțiuni, se stabilește pedeapsa pentru fiecare infracțiune în parte și se aplică pedeapsa, după cum urmează: (...) b) când s-au stabilit numai pedepse cu închisoarea, se aplică pedeapsa cea mai grea, la care se adaugă un spor de o treime din totalul celorlalte pedepse stabilite.”

Art. 34 alin. 1 lit. b) din Codul penal din 1969: „În caz de concurs de infracțiuni, se stabilește pedeapsa pentru fiecare infracțiune în parte, iar dintre acestea se aplică pedeapsa: ...b) când s-au stabilit numai pedepse cu închisoarea, se aplică pedeapsa cea mai grea, care poate fi sporită până la maximum ei special, iar când acest maxim nu este îndestulător, se poate adăuga un spor de până la 5 ani.”

Art. 187 din Codul penal în vigoare: „Prin pedeapsa prevăzută de lege se înțelege pedeapsa prevăzută de textul de lege care incriminează fapta săvârșită în formă consumată, fără luarea în considerare a cauzelor de reducere sau de majorare a pedepsei.”

Codul de procedură penală din 1968

Art. 458: Intervenirea unei legi penale noi — alin. (1): „Când după rămânerea definitivă a hotărârii de condamnare intervine (...) o lege care prevede o pedeapsă mai ușoară decât cea care se execută ori urmează a se executa, instanța ia măsuri pentru aducerea la îndeplinire, după caz, a dispozițiilor art. 12, 14 și 15 din Codul penal.”

Art. 461 — Contestația la executare. „(1) Contestația contra executării hotărârii penale se poate face în următoarele cazuri: (...) d) când se invocă amnistia, prescripția, grațierea sau orice altă cauză de stingere sau de micșorare a pedepsei, precum și orice alt incident ivit în cursul executării.”

Codul de procedură penală în vigoare:

Art. 595 — Intervenirea unei legi penale noi — alin. (1): „(1) Când după rămânerea definitivă a hotărârii de condamnare sau a hotărârii prin care s-a aplicat o măsură educativă intervine o lege ce nu mai prevede ca infracțiune fapta pentru care s-a pronunțat condamnarea ori legea care prevede o pedeapsă sau o măsură educativă mai ușoară decât cea care se execută ori urmează a se executa, instanța ia măsuri pentru aducerea la îndeplinire, după caz, a dispozițiilor art. 4 și 6 din Codul penal.”

Art. 598 — Contestația la executare:

„(1) Contestația împotriva executării hotărârii penale se poate face în următoarele cazuri:

(...) d) când se invocă amnistia, prescripția, grațierea sau orice altă cauză de stingere ori de micșorare a pedepsei.”

Legea nr. 255/2013 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală și pentru modificarea și completarea unor acte normative care cuprind dispoziții procesuale penale

Art. 23 alin. (1): „(1) Cererile, contestațiile și sesizările introduse în termen de 6 luni de la data intrării în vigoare a Legii nr. 286/2009, cu modificările și completările ulterioare, având ca obiect aplicarea art. 4 și 6 din această lege în cazul hotărârii rămase definitive anterior intrării ei în vigoare, se soluționează după procedura prevăzută în prezentul articol, care se completează cu dispozițiile Codului de procedură penală.”

XI. Raportul asupra chestiunii de drept

Opinia judecătorului-raportor este în sensul că, în interpretarea dispozițiilor art. 6 alin. (1) din Codul penal, în cazul unei infracțiuni în formă continuată care, potrivit legii penale noi, nu mai îndeplinește condițiile de existență ale infracțiunii continuate, ci condițiile concursului de infracțiuni, instanța se raportează la maximumul special prevăzut de legea nouă pentru infracțiunea săvârșită, iar nu la pedeapsa maximă care ar rezulta prin aplicarea dispozițiilor referitoare la concursul de infracțiuni, conform legii penale noi.

XII. Înalta Curte de Casație și Justiție

Examinând sesizarea formulată de Curtea de Apel Galați — Secția penală și pentru cauze cu minori în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, raportul întocmit de judecătorul-raportor și chestiunea de drept ce se solicită a fi dezlegată, reține următoarele:

A. Cu privire la admisibilitatea sesizării

În conformitate cu dispozițiile art. 475 din Codul de procedură penală: „Dacă, în cursul judecății, un complet de judecată al Înaltei Curți de Casație și Justiție, al curții de apel sau al tribunalului, investit cu soluționarea cauzei în ultimă instanță, constatând că există o chestiune de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective și asupra căreia Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat printr-o hotărâre prealabilă sau printr-un recurs în interesul legii și nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, va putea solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată.”

Sesizarea ce face obiectul cauzei de față este admisibilă, fiind îndeplinite toate condițiile prevăzute de art. 475 din Codul de procedură penală, în sensul existenței unei cauze pendinte, aflată în ultimul grad de jurisdicție, Curtea de Apel Galați — Secția penală și pentru cauze cu minori fiind investită în Dosarul nr. 4.079/121/2015 cu soluționarea contestației formulate de condamnatul TVL, împotriva Sentinței penale nr. 477 din 13 noiembrie 2015, pronunțată de Tribunalul Galați în Dosarul nr. 4.079/121/2015.

Totodată, sunt realizate și cerința referitoare la legătura dintre chestiunea de drept sesizată și soluționarea pe fond a contestației, hotărârea prealabilă având influență directă asupra deciziei ce va fi dată de curtea de apel cu privire la incidența dispozițiilor art. 6 alin. (1) din Codul penal și la stabilirea pedepsei ce urmează să se execute de către condamnatul TVL, la fel, cerința ca problema de drept cu care instanța supremă a fost sesizată să nu fi primit încă o rezolvare printr-o hotărâre prealabilă sau printr-un recurs în interesul legii. Cu referire la acest ultim aspect, procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a comunicat, prin Adresa nr. 518/C2/692/III-5/2016 din 13 mai 2016, că nu există în lucru nicio sesizare având ca obiect promovarea unui recurs în interesul legii privind această chestiune de drept.

La fel, prin Decizia nr. VIII din 5 februarie 2007 a Secțiilor Unite ale Înaltei Curți de Casație și Justiție, dată în recurs în interesul legii, nu s-a stabilit cu valoare de principiu care este mecanismul aplicabil pentru determinarea caracterului mai

favorabil al legii noi, în funcție de maximul special al pedepsei prevăzut pentru infracțiunea definitiv judecată, deci nu s-au realizat o analiză comparativă și o identificare a criteriilor ce pot fi avute în vedere în fața executării hotărârilor penale, în scopul asigurării echilibrului între principiul securității raporturilor juridice și cel al legalității pedepsei.

B. Cu privire la chestiunea de drept a cărei dezlegare se solicită

Înalta Curte de Casație și Justiție reține că, pentru realizarea scopului respectării principiului legalității pedepselor, legiuitorul a consacrat în art. 6 alin. (1) din Codul penal o excepție de la efectul autorității de lucru judecat al hotărârilor de condamnare definitive, limitată însă la situația în care, până la executarea completă a pedepsei închisorii sau amenzi, a intervenit o lege care prevede o pedeapsă mai ușoară, respectiv maximul special al acesteia este inferior sancțiunii deja intrate în puterea lucrului judecat, caz în care pedeapsa se reduce la acest maxim.

Ca atare, fiind o excepție de la principiul securității raporturilor juridice care, printre altele, presupune ca dezlegarea dată în mod definitiv oricărui litigiu de către instanță să nu mai poată fi supusă rejudecării, prin aplicarea legii penale mai favorabile în cazul condamnărilor definitive nu se poate ajunge la o reanalizare a cauzei, inclusiv sub aspectul situației de fapt reținute, al încadrării juridice date acesteia și al criteriilor de stabilire și individualizare judiciară a sancțiunii, legiuitorul penal înlăturând de la executare numai acea parte din pedeapsă care depășește maximul special prevăzut de legea nouă.

Cu alte cuvinte, în aplicarea art. 6 din Codul penal este interzisă realizarea unei noi judecăți a cauzei sub toate aspectele sale pentru identificarea legii penale mai favorabile, operațiune care este îngăduită în procedura judiciară în curs de derulare, când stabilirea și aplicarea legii penale mai favorabile se fac prin evaluarea și compararea tuturor instituțiilor de drept penal substanțial incidente.

În spiritul celor de mai sus s-a decis și în jurisprudența Curții Constituționale și a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, jurisprudență care a statuat că, spre deosebire de situațiile tranzitorii reglementate de art. 5 din Codul penal, în cazul incidenței aplicării art. 6 din Codul penal, numărul criteriilor folosite pentru determinarea caracterului mai favorabil al legii noi se reduce la limitele de pedeapsă și cauzele legale de modificare a acestora.

Rezultă că, în aplicarea art. 6 din Codul penal, comparația între pedepse și cauzele legale de modificare a acestora nu se poate raporta decât la aceeași încadrare juridică dată faptei prin hotărârea de condamnare definitivă, fiind inadmisibilă o schimbare a respectivei încadrări juridice în cursul executării pedepsei. O interpretare contrară ar duce la încălcarea autorității de lucru judecat de care se bucură hotărârea definitivă, schimbarea încadrării juridice operând numai în cursul judecății (art. 386 din Codul procedurii penale), și ar fi în contradicție cu dispozițiile art. 595 alin. (1) din Codul de procedură penală, ce reglementează doar modificarea pedepsei definitive.

Excluderea schimbării încadrării juridice în faza executării pedepsei definitive a fost stabilită cu efect obligatoriu de Secțiunile Unite ale Înaltei Curți de Casație și Justiție prin Decizia nr. VIII din 5 februarie 2007 care și în prezent își păstrează, sub aspectul menționat, deplina valabilitate în materia contestației la executare prevăzute de art. 598 alin. (1) lit. d) din Codul de procedură penală, art. 595 alin. (1) din Codul de procedură penală raportat la art. 6 din Codul penal.

Cele dezvoltate anterior se aplică și în cazul determinării legii penale mai favorabile pentru chestiunea de drept care formează obiectul sesizării, art. 6 din Codul penal, neconstituind un temei legal pentru rejudecarea cauzei soluționate prin hotărâre definitivă de condamnare, pentru reindividualizarea judiciară a pedepsei aplicate prin hotărârea definitivă sau pentru modificarea acuzației penale, astfel cum a fost stabilită în hotărârea definitivă de condamnare.

Art. 6 din Codul penal constituie o singură variantă de aplicare a legii penale mai favorabile după judecarea definitivă

a cauzei, cunoscută sub imperiul Codului penal din 1969, ca aplicare obligatorie a legii penale mai favorabile în cauze soluționate definitiv.

În determinarea maximului special al legii noi instanța va avea în vedere pedeapsa prevăzută de legea nouă (art. 187 din Codul penal), fără luarea în considerare a cauzelor de reducere sau de majorare a pedepsei.

Din punctul de vedere al aplicării legii penale în timp, Legea nr. 187/2012 instituie, în art. 10 din cap. III intitulat „Dispoziții privind aplicarea și executarea sancțiunilor penale” al titlului I „Dispoziții privind aplicarea în timp a legii penale”, că prevederile noului Cod penal referitoare la tratamentul sancționator al concursului de infracțiuni se aplică, în mod obligatoriu, dacă una dintre infracțiunile din structura concursului a fost săvârșită după intrarea în vigoare a noului Cod penal.

Printre cauzele de majorare a pedepsei figurează concursul de infracțiuni.

Art. 6 alin. (1) din Codul penal limitează aplicarea legii penale mai favorabile faptelor definitiv judecate la limitele de pedeapsă, determinarea acesteia făcându-se într-o singură etapă, aspect pentru care ar trebui ca faptele să fi fost săvârșite în concurs, din perspectiva ambelor legi penale.

Rejudecarea cauzei, reindividualizarea pedepsei închisorii ori modificarea acuzației în materie penală sunt încălcări ale autorității de lucru judecat, nepermise în contestație la executare, autoritatea de lucru judecat referindu-se la existența faptei, așa cum apare aceasta din situația și împrejurările stabilite, la identificarea persoanei și vinovăția acesteia.

În ipoteza infracțiunii continuate, pentru care s-a pronunțat o soluție de condamnare printr-o hotărâre judecătorească definitivă sub imperiul Codului penal din 1969, examinarea, în contestația la executare, a îndeplinirii noilor condiții de existență ale infracțiunii continuate stabilite de legiuitorul penal în art. 35 alin. (1) din noul Cod penal și constatarea existenței unui concurs de infracțiuni sunt operațiuni care vizează rejudecarea cauzei, acestea aducând atingere autorității de lucru judecat a hotărârii definitive de condamnare.

La fel, în aceeași ipoteză, constatarea neîndeplinirii noilor condiții de existență ale infracțiunii continuate prevăzute de art. 35 alin. (1) din noul Cod penal și constatarea existenței unui concurs de infracțiuni înseamnă modificarea acuzației în materie penală, aceasta având autoritate de lucru judecat în hotărârea definitivă de condamnare.

Analizând conținutul textului art. 6 alin. (1) din Codul penal reiese că acesta se referă la maximul special al pedepsei din legea nouă în ceea ce privește pedeapsa pentru infracțiunea săvârșită, iar nu pedeapsa rezultantă. Dacă legiuitorul penal ar fi avut în vedere maximul pedepselor, nu ar fi utilizat expresia „maximul special prevăzut de legea nouă pentru infracțiunea săvârșită”.

Așa fiind, respectarea principiului autorității de lucru judecat obligă instanța ca, în ipoteza infracțiunii continuate pentru care s-a pronunțat o hotărâre de condamnare definitivă sub imperiul Codului penal din 1969, să se raporteze la maximul special prevăzut de legea nouă pentru infracțiunea săvârșită (în același sens, Decizia nr. 7/2014 a Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală) și împiedică instanța să se raporteze la pedeapsa maximă ce ar rezulta prin aplicarea dispozițiilor referitoare la concursul de infracțiuni, pedeapsă maximă ce ar putea fi determinată ca efect al rejudecării cauzei.

În doctrină (Florin Streteanu, „Aspecte privind aplicarea în timp a legii penale în condițiile intrării în vigoare a noului Cod penal”, *Caiete de Drept Penal* nr. 3/2013, pag. 41) s-a arătat că referirea la tratamentul sancționator aplicabil concursului de infracțiuni nu ar fi posibilă, pentru că în hotărârea definitivă de condamnare nu s-au stabilit pedepse pentru fiecare acțiune sau inacțiune din conținutul infracțiunii continuate, pedepse care să intre în operațiunea judiciară de contopire.

În cauză, stabilirea a câte unei pedepse pentru fiecare din acțiunile sau inacțiunile din conținutul infracțiunii continuate ar presupune, în contestația la executare, o reindividualizare judiciară a pedepsei care nu se regăsește în hotărârea definitivă de condamnare, reindividualizare ce încalcă autoritatea de lucru judecat.

Considerentele de mai sus sunt subliniate și în Decizia nr. 12/2015 a Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală (publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 409 din 10 iunie 2015). În esență, în decizia anterior menționată se arată că aplicarea dispozițiilor art. 6 din Codul penal nu poate conduce la o reanalizare a cauzei. Or, examinarea îndeplinirii noilor condiții de existență ale infracțiunii continuate prevăzute în art. 35 alin. (1) din Codul penal, constatarea existenței concursului de infracțiuni și raportarea la tratamentul sancționator al concursului de infracțiuni implică o reanalizare a cauzei.

Secția penală a Înaltei Curți de Casație și Justiție, în Decizia penală nr. 527 din 13 februarie 2014, pronunțată în aplicarea dispozițiilor art. 6 din Codul penal, a arătat că în ce privește reținerea, în contextul legii mai favorabile, a concursului de infracțiuni față de infracțiunea continuată, datorită modificării condițiilor de existență a unității legale, cu accent pe aspectul unității de subiect pasiv, această evaluare ar presupune schimbarea încadrării juridice și o nouă individualizare judiciară a pedepsei, ce sunt intrate în puterea lucrului judecat, și, ca urmare, există un impediment obiectiv ce exclude reluarea acestei problematice ce ține de soluționarea laturii penale în faza de executare.

Pentru considerentele dezvoltate se va admite sesizarea Curții de Apel Galați — Secția penală și pentru cauze cu minori prin Încheierea din 23 februarie 2016, dată în Dosarul nr. 4.079/121/2015, și se va stabili că, în aplicarea dispozițiilor art. 6 din Codul penal, în cazul unei infracțiuni în formă continuată care, potrivit legii penale noi, nu mai îndeplinește condițiile de existență ale infracțiunii continuate, ci condițiile concursului de infracțiuni, instanța se raportează la maximul special prevăzut de legea nouă pentru infracțiunea săvârșită, iar nu la pedeapsa maximă ce ar rezulta prin aplicarea dispozițiilor referitoare la concursul de infracțiuni conform legii penale noi.

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

În numele legii

DECIDE:

Admite sesizarea formulată de Curtea de Apel Galați — Secția penală și pentru cauze cu minori prin Încheierea din 23 februarie 2016, dată în Dosarul nr. 4.079/121/2015, prin care se solicită pronunțarea unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept: „dacă, în aplicarea prevederilor art. 6 din Codul penal, în cazul unei infracțiuni în formă continuată care, potrivit legii penale noi, nu mai îndeplinește condițiile de reținere a unității infracționale continuate, ci pe cele ale unui concurs de infracțiuni, se are în vedere maximul special prevăzut de legea nouă pentru infracțiunea săvârșită sau pedeapsa maximă ce ar rezulta în urma aplicării dispozițiilor referitoare la concursul de infracțiuni”.

Stabilește că, în aplicarea dispozițiilor art. 6 din Codul penal, în cazul unei infracțiuni în formă continuată care, potrivit legii penale noi, nu mai îndeplinește condițiile de existență ale infracțiunii continuate, ci condițiile concursului de infracțiuni, instanța se raportează la maximul special prevăzut de legea nouă pentru infracțiunea săvârșită, iar nu la pedeapsa maximă ce ar rezulta prin aplicarea dispozițiilor referitoare la concursul de infracțiuni conform legii penale noi.

Obligatorie de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, potrivit dispozițiilor art. 477 alin. (3) din Codul de procedură penală.

Pronunțată în ședință publică astăzi, 18 mai 2016.

PREȘEDINTELE SECȚIEI PENALE A ÎNALTEI CURȚI
DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
judecător **MIRELA SORINA POPESCU**

Magistrat-asistent,
Cristina Roșu

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ70050699XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

